

Skarżący następnie podnosi naruszenie art. 1 regulaminu pracowniczego, zasady niedyskryminacji oraz zasady proporcjonalności w odniesieniu do przeprowadzenia konkursu przez Parlament i/lub podwykonawcę oraz w odniesieniu do ograniczonego wyboru drugiego języka dla kandydatów uczestniczących w tej procedurze zaproszenia do składania kandydatur.

Wreszcie, skarżący podnosi, że doszło do naruszenia zasady równości szans oraz naruszenia art. 296 ust. 2 TFUE i art. 25 regulaminu pracowniczego, w związku z nieprzedstawieniem przez Parlament i podwykonawcę uzasadnienia ich decyzji, wzmocnionego brakiem nadzoru nad podwykonawcą. Skarżący twierdzi, że jest to sprzeczne z ogłoszeniem o naborze EP/CAST/S/16/2016, stanowi naruszenie zasady rozsądnej i dobrej administracji oraz naruszenie zasady uzasadnionych oczekiwań skarżącego i zasady równego traktowania.

⁽¹⁾ Zaproszenie do składania kandydatur – Pracownicy kontraktowi – Grupa funkcyjna I – Kierowcy (M/K) – EP/CAST/S/16/2016

Skarga wniesiona w dniu 31 lipca 2017 r. – Haswani/Rada

(Sprawa T-477/17)

(2017/C 347/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: George Haswani (Jabrud, Syria) (przedstawiciel: adwokat G. Karouni)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2016/850 z dnia 27 maja 2016 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2016/840 z dnia 27 maja 2016 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2017/917 z dnia 29 maja 2017 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2017/907 z dnia 29 maja 2017 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii;
- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2017/1245 z dnia 10 lipca 2017 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2017/1241 z dnia 10 lipca 2017 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii;
- w konsekwencji,
  - nakazanie wykreślenia nazwiska George'a Haswaniego z załączników do ww. aktów;
  - zasądzenie od Rady kwoty 100 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę poniesioną przez skarżącego;
  - obciążenie Rady jej kosztami postępowania oraz wszystkimi zasadnymi kosztami, które skarżący poniesie w toku postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia z art. 296 akapit drugi TFUE obowiązku uzasadnienia wynikającego. Strona skarżąca zarzuca Radzie Unii Europejskiej, że ograniczyła się do niejednoznacznych i ogólnych stwierdzeń i nie wskazała w sposób konkretny i szczegółowy powodów, dla których w ramach przysługujących jej uprawnień dyskrecyjnych stwierdziła, że wobec skarżącego należy zastosować sporne środki ograniczające. Skarżącemu nie został zatem postawiony żaden konkretny i obiektywny zarzut, który uzasadniałby zastosowanie spornych środków.

2. Zarzut drugi dotyczący wymogu proporcjonalności w związku z naruszeniem praw podstawowych. Strona skarżąca twierdzi, że sporne środki powinny być uznane za nieważne, ponieważ są one nieproporcjonalne w świetle zamierzonego celu i stanowią nadmierną ingerencję w wolność prowadzenia działalności gospodarczej oraz prawo własności, o których mowa w art. 16 et 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Dysproporcja wynika z tego, że sporne środki dotyczą całości wpływowej działalności gospodarczej, bez żadnego dodatkowego kryterium.
3. Zarzut trzeci, dotyczący oczywistego błędu w ocenie oraz braku dowodów, ponieważ Rada uwzględniła w swych kolejnych uzasadnieniach przedstawionych na poparcie środków ograniczających elementy, które w sposób oczywisty nie mają żadnego oparcia w faktach, gdyż przytoczone okoliczności faktyczne są pozbawione jakiegokolwiek poważnej podstawy.
4. Zarzut czwarty, dotyczący wniosku o odszkodowanie, ponieważ przypisanie pewnych poważnych niewykazanych faktów naraziło skarżącego oraz jego rodzinę na niebezpieczeństwo, co obrazuje rozmiar poniesionej szkody uzasadniającej przedstawiony przez skarżącego wniosek o odszkodowanie.

Skarga wniesiona w dniu 2 sierpnia 2017 r. – PO/ESDZ

(Sprawa T-479/17)

(2017/C 347/44)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: PO (przedstawiciele: adwokaci N. de Montigny i J.N. Louis)

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności przesłanej jej przez kadry ESDZ karty obliczeniowej z dnia 10 listopada 2016 r. oraz, w razie konieczności, wiadomości elektronicznej z dnia 24 października 2016 r., w której te same służby poinformowały ją, że nie przysługuje jej prawo do zwrotu kosztów poniesionych na edukację jej dwojga dzieci powyżej pułapu wskazanego w art. 15 załącznika X do regulaminu pracowniczego, gdyż przechodzi ona przekwalifikowywanie zawodowe;
- w razie konieczności, stwierdzenie nieważności wyraźnego rozstrzygnięcia odmownego w przedmiocie jej zażalenia z dnia 16 maja 2017 r.;
- obciążenie strony pozwanej wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niezgodności z prawem, ponieważ karta obliczeniowa z dnia 10 listopada 2016 r. (zwana dalej „zaskarżoną decyzją indywidualną”), jak również pisma z dnia 15 kwietnia 2016 r. i pisma z dnia 22 września 2016 r., na których karta się opiera oraz wytyczne naruszają postanowienia Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”) i jego załącznika X.
2. Zarzut drugi dotyczący niezgodności z prawem, ponieważ omawiane pisma, na których opiera się zaskarżona decyzja indywidualna naruszają wytyczne.
3. Zarzut trzeci dotyczący niezgodności z prawem zaskarżonej decyzji indywidualnej z następujących względów:
  - naruszenia zasad ostrożności, uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa oraz naruszenia zasady dobrej administracji a także zasady praw nabytych;
  - naruszenia prawa do życia rodzinnego i prawa do edukacji;